

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càncer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Juli Capilla.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Víctor Maceda, Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i
Xelo Tortosa (*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Èric Forcada (Cata-
lunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Mar-
quès (Menorca), Anna Sàez (Lleida), Àlvar Vall
(Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gi-
freu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite
Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón,
Jordi Llavinà, Iban L. Llop, Josep Maria López Lla-
ví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume
Masdú, Montserrat Minobis, Alexandre Muns,
Miquel-Lluís Muntané, Gustau Munoz, Joan Nebot,
Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert
de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuán, Jordi
Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, An-
toni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras,
Felip Tobar, Alicia Toledo, Lourdes Toledo, Matthew
Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Melissa
Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: Ricard Cugat

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

El nou Govern de la Generalitat de Catalunya ja és una realitat. L'últim servei de Jordi Pujol va ser imposar la medalla de la Presidència de la Generalitat a Pasqual Maragall. Símbol d'una transmissió de poder, com Josep-Lluís Carod-Rovira reconeixia, que ha estat exemplar. Aquest valor, impensable en altres indrets, és important. Essencial per a un país normal. Catalunya ho és. I ho ha demostrat. Temps hi haurà per avaluar el nou Govern i, en general, la nova situació política catalana sorgida del 16-N i dels pactes conseqüents. Ara, potser també per les dates que vivim, és moment d'esperança.

Per a aquells que defensem els Països Catalans en el seu conjunt, la constitució i presa de possessió del nou executiu del Principat és una bona notícia en si mateixa perquè dóna esperances d'un tarannà, d'un estil, d'unes línies d'actuació que vagen justament, en el sentit del reconeixement de la nació conjunta, almenys amb la mateixa convicció nacional que sempre ha servat i demostrat el president Jordi Pujol. Naturalment respectant, com no pot ser d'altra manera, els ritmes propis de cada territori i les seues institucions polítiques, marcades per situacions polítiques diverses, però sense perdre mai de vista que tenim amplis camps d'identificació conjunta –llengua, cultura– i de convergència –en economia– d'interessos compartits, que requereixen desenvolupar-se al màxim possible i amb l'òptim de col·laboració a què es puga arribar. No podem oblidar que vivim en un context general –europeu i mundial– marcat per un uniformisme que ens obliga a unir esforços i a aparcar diferències, per legítimes que aquestes últimes puguin ser. És, dit d'una altra manera, la imperiosa necessitat de saber distingir entre allò que és substancial i la resta.

Aquest pròxim any 2004 serà essencial per a enfortir la nostra nació. Tenim el mes de març les eleccions generals. Seria ingenu defugir la realitat. No bufen bons vents, des de ponent. Per això mateix serà més necessari que mai enfortir-nos. En tots els àmbits. A tots els racons. La lluita política és una part. Només una part de la lluita global. El país és, també, la societat. Que, per sota de les institucions i les disputes polítiques, bull. Es viva. Vigorosa. I si els vents polítics de ponent bufen malament, és justament quan l'estructura associativa nacional esdevindrà clau per al desenvolupament de tot allò que no és que ens agermane, sinó que ens defineix com un tot. Els interessos de milers de petites empreses del Principat, de les Illes Balears i del País Valencià són coincidents, perquè miren més cap a aquesta Unió Europea que –a pesar de tot– va avançant que no cap a la “meseta”. El repte del desenvolupament del segell essencial de la nostra identitat, la llengua, és el mateix a cada racó del país...

Són molts, moltíssims els àmbits en els quals la nostra nació compartida es fonamenta. Àmbits que, tots ells, són vius i bullen al marge dels avatars polítics però que, també és cert, en aquest moment miren cap al nou Govern de la Generalitat de Catalunya amb esperança.

Als nostres lectors

Jordi Pujol ha estat un dels polítics més fermes i amb més carisma polític de la història de Catalunya. Els vint-i-tres anys com a president de la Generalitat així ho avalen. El lideratge indiscutible i incontestable de Jordi Pujol al capdavant del Govern de Catalunya ha fet possible l'hegemonia de CiU durant gairebé un quart de segle. Aquest lideratge ha estat tan sòlid que es va forjar la imatge pública d'un veritable ‘home d'estat’, sense tenir-ne, i fins i tot es va a equiparar CiU –i al seu torn Jordi Pujol– amb Catalunya. Aquest és el principal tret que l'oposició ha esgrimit contra ell i contra el seu partit. Sia com sia, la personalitat i la gestió política de Jordi Pujol han deixat una empremta inesborrable a Catalunya. Dediquem el tema de portada a la trajectòria política de Jordi Pujol. A més, els recordem que aquesta setmana els lliurem el darrer fascicle de la *Història de les dones*.

Juli Capilla, coordinador